

NAMAZANIEC (2) *sb m*

wszystkie a jasne (w tym w pierwszym 1 r. błędne znakowanie), e prawdopodobnie jasne (tak w -ec).

N sg namazaniec (1). ◊ I namazańc(e)m (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Człowiek namaszczony na wysoką godność; tu o Chrystusie; Christus Pol Ant (2) : A wy kim mię mowicie być? Odpowiedaiąc lepák Piotr rzekł, (marg) Al. námázáńcem/ To ieft Królem offiárnikiem y prorokie^m (-) Chriftułem Bożym. *BudNT Luc 9/20*; Znalazł ten pierwey brátá fwego Symoná/ y mowi mu Nalezliłmy Mefyálzá/ co ieft przełożywłzy námázániec. *BudNT Ioann 1/41*.*

Cf POMAZANIEC

TK